

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 20

Presidència de la Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 25 d'abril de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1292/24**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protocol d'actuació en agressions al personal docent i no docent dels centres educatius. [228](#)
 - 2) **RGE núm. 2690/24**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consideració dels pares que han estat antics alumnes. [231](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, bona tarda a tots, senyores diputades, senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions? Entenc que no.

Per tant, passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al debat i votació de les proposicions no de llei RGE núm. 1292 i 5901/24.

1) Proposició no de llei RGE núm. 1292/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protocol d'actuació en agressions al personal docent i no docent dels centres educatius.

Començam per la proposició no de llei RGE núm. 1292/2024, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protocol d'actuació en agressions al personal docent i no docent dels centres educatius. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Amanda Fernández, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, presidenta. El sistema educatiu espanyol s'inspira, entre d'altres, en el principi de consideració de la funció docent com a factor essencial de la qualitat d'educació, el reconeixement social del professorat i el suport a la seva tasca. Per aquest motiu, la LOMLOE parla, en el seu article 104, del reconeixement, el suport i la valoració del professorat, i obliga les administracions educatives a vetllar perquè el professorat rebi el tracte, la consideració i el respecte, d'acord amb la importància social de la seva tasca.

També la Llei d'educació a les Illes Balears, a l'article 97, mesures de suport i protecció de la funció pública docent, diu el següent: "L'administració educativa ha de dispensar al professorat la protecció deguda, ha de garantir l'exercici dels seus drets i ha de promoure que sigui valorat socialment. El professorat dels centres públics té dret a l'assistència jurídica i a la cobertura de responsabilitat civil respecte dels fets relacionats directament amb el seu exercici legítim de les funcions professionals, i la conselleria ha de posar immediatament en coneixement de la Fiscalia i l'autoritat judicial competent, els fets que, en detriment de la integritat o la dignitat del professorat, puguin constituir infracció penal a l'efecte i que se'n dedueixin les responsabilitats procedents".

A més, l'acord sobre mesures laborals i millores educatives, signat el 16 de març del 2023, pels representants de tots els sindicats de la Mesa Sectorial d'Educació i el conseller d'Educació, Martí March, en el seu punt 31 acorda: "es negociarà un protocol per a les agressions docents en el termini d'un any, amb la signatura d'aquest acord". És a dir, va acabar el termini dia 16 de març del 2024.

El director general de Personal Docent i Centres Concertats, a la seva compareixença d'idoneïtat, va comentar que des del Servei de Prevenció de Riscs Laborals, es treballa en un protocol d'agressions. Per tant, ens alegrem i en tenim coneixement, perquè el cap de servei de prevenció actual, que és el mateix que el de l'any anterior, des del curs passat ja

començava a fer-hi feina. I sabem també que actualment es treballa aquest protocol a la comissió paritària.

Aquesta PNL es va presentar el gener, quan no s'havia dut encara a la comissió paritària, i sabem que en el març acabava el termini donat per a la signatura de l'acord marc, i per aquest motiu vàrem presentar la PNL. Però també per un altre tema, crec, més important, i és que el personal no docent dels centres educatius, record que l'acord marc parla només per a docents, el personal no docent dels centres educatius també té una importantíssima funció a les escoles i formen part de la comunitat educativa del centre, pel què han de ser tractats i respectats de la mateixa manera. Per tant, a la nostra PNL demanam que no només es faci un protocol d'actuació davant les agressions del personal docent, sinó també del personal no docent dels centres educatius, com poden ser el personal administratiu, els ATE, els conserges.

La violència escolar, reflex de la conflictivitat social, afecta de manera visible el personal docent i no docent i contamina la convivència educativa en crear-se situacions conflictives i indesitjables que afecten la comunitat educativa en el seu conjunt. I és per aquest motiu que el Grup Socialista presenta la següent proposició no de llei.

Primer, el Parlament reconeix la funció docent, com a factor essencial a la qualitat de l'educació i la importància que el professorat rebi el tracte, la consideració i el respecte, d'acord amb la importància social de la seva tasca.

Dos, que el Parlament insti la Conselleria d'Educació i Universitats a negociar amb la part social, la redacció dels protocols d'actuació en agressions al personal docent i no docent dels centres educatius, abans d'acabar aquest curs 2023-2024, perquè això és el que posava l'acord marc.

I el tercer punt, el Parlament insta la Conselleria d'Educació i Universitat a aplicar el protocol d'actuació en agressions al personal docent i no docent dels centres educatius, a partir del curs 2024-2025, perquè enteníem que si el protocol estava redactat i aprovat en el curs 2023-2024, ja es pogués posar en marxa el setembre del 2024-2025.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. El Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes RGE núm. 5901 i 5902/24. Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Anabel Curto, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, presidenta, diputades i diputats. Si agafam de referència els estudis publicats sobre la convivència escolar a l'educació secundària de les Illes Balears, podem analitzar i posar de rellevància la importància de la convivència dins les aules, no només a l'etapa de secundària, sinó a totes i cadascuna de les etapes educatives. El 2010, el conseller d'Educació de les Illes Balears, el Sr. Rafel Bosch, ja va posar de manifest que és molt fàcil escriure la història del nostre país a partir de l'observació de la realitat a les nostres aules.

De l'estudi sobre l'educació secundària de les Illes Balears del 2010, sorgeixen un seguit de millores per treballar la convivència a les aules, que a hores d'ara encara són d'aplicació, com millorar la qualitat del sistema educatiu, millorar la convivència des d'una perspectiva integral, reforçar l'autoritat moral i de referència dels professors, prevenir el comportament disruptiu, millorar l'eficàcia educativa de les sancions i fomentar la mediació, avaluar la convivència escolar, com a eina de prevenció per millorar-la, promoure la qualitat de les relacions entre la comunitat educativa, estendre la formació en convivència, promoure una col·laboració més estreta i continuada entre l'escola i les famílies i la prevenció de l'exclusió i la violència, com a estratègia bàsica per a la construcció de la convivència, especialment des d'una perspectiva de gènere.

A l'estudi sobre la convivència escolar a l'educació secundària de les Illes Balears, 2017-2018, comparant amb l'estudi anterior, algunes de les conclusions que es poden extreure són les següents: s'ha reduït significativament l'assetjament escolar; l'alumnat té un paper més proactiu a l'hora de resoldre situacions de conflicte; ha augmentat el treball que es fa respecte de la igualtat i la tolerància; i hi ha una millor percepció del benestar dels docents; millora la percepció positiva de les funcions dels diferents col·lectius; i hi ha una millor valoració de la participació de l'alumnat de les famílies, o dels recursos comunitaris.

Tot i aquestes bones dades, també hi ha aspectes que s'han de millorar, com el ciberassetjament que es manté. Augmenta el professorat, que té dificultats en mantenir l'ordre a classe; augmenta l'alumnat que diu que no s'esforça ni escolta; augmenta el percentatge d'alumnes sense amics o amigues de l'escola; i alguns motius relacionats amb la imatge són vistos pels alumnes com els més rellevants a l'hora de patir assetjament. Aquestes forteses i febleses s'han de tenir en compte a l'hora de dissenyar propostes d'actuació futures.

Les propostes que sorgiren d'aquest estudi són: seguir millorant el sistema educatiu; millorar la convivència des d'una perspectiva integral; avaluar la convivència escolar com a eina de prevenció; promoure entorns d'aprenentatge de qualitat, des d'una perspectiva comunitària; implicar l'alumnat; potenciar l'exercici de la funció docent, com estratègia d'èxit per al progrés dels alumnes i del benestar docent; millorar l'eficàcia educativa de les sancions, en fomentar solucions restauradores; estendre la formació en convivència; promoure una col·laboració més estreta i continuada entre l'escola, les famílies i la comunitat; la prevenció de l'exclusió i la violència, com a estratègia bàsica per construir la convivència, especialment des d'una perspectiva de gènere.

Com podem apreciar, i encara que aquests dos estudis no siguin d'aquests darrers anys, el camí a seguir és semblant, un camí que passa per un treball conjunt de tota la comunitat educativa, un camí força important si volem tenir una educació de qualitat, que passa pel benestar de cadascun dels membres de la comunitat educativa. Com hem pogut llegir, hi ha un punt que es repeteix en els dos estudis, que és reforçar l'autoritat moral i de referència dels professors. Des del Grup Parlamentari Popular volem remarcar la importància de l'equip docent i el seu benestar, de sentir-se protegits i amb el suport

de tota la comunitat educativa, i volem manifestar l'agraïment i posar en valor la seva tasca diària i la importància que té, si volem la millora de tota una societat.

Des del Grup Parlamentari Popular hem fet dues esmenes, ja que, encara que compartim els punts que sol·licita la proposició no de llei, consideram que limitar l'actuació a aquest darrers dos mesos, és clar, ens queden dos mesos per acabar el curs, no sabem exactament com està tot el tràmit i, per tant, com per deixar-ho obert. Sí que és veritat que l'altra esmena, que fa referència al curs, ja posar "durant el curs 2024-2025", per posar una data que no quedi tot obert. Si li sembla bé al Partit Socialista.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Curto. Ara és el torn de fixació de posició de la resta de grups. Pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula..., bé no intervindrà perquè és a la mesa. Per tant, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Començaré i agrairé i donaré el suport a aquesta proposició no de llei, amb les esmenes o sense, ja anirà a càrrec del proponent si les accepta, però tot i així, hi donarem suport perquè evidentment és una proposició no de llei que és necessària, tenint en compte, primer de tot, el suport incondicional que necessiten els nostres docents per desenvolupar de la millor manera la seva tasca. Nosaltres com a grup parlamentari, sí que també varem fer una proposició no de llei per lloar la seva tasca i, en aquest cas, crec que és important posar totes les eines que tinguem i preparar aquestes que no tinguem per evitar qualsevol tipus d'agressió que puguin patir, com deia la Sra. Fernández, no tan sols els docents, sinó també el personal no docent que també forma part d'aquesta comunitat educativa i formen part d'aquesta millora de l'educació que tenim a les nostres illes.

Jo no vull posar en dubte per a res les dades que deia la Sra. Curto, quan deia que havien millorat respecte de les dades anteriors. No ho vull posar en dubte, perquè evidentment sí són dades i s'han contrastat, però és veritat que la percepció potser que sigui diferent, tal vegada és perquè també arriben més inputs, en aquest cas ja sigui pels mitjans de comunicació, ja sigui perquè es denuncia més, però, si més no, crec que és important tenir en compte aquestes dades, posar les eines, els recursos que ens siguin adients, perquè al cap davall els docents fan una tasca fonamental per al nostre sistema educatiu i, a més, són un mirall i un reflex per als nostres infants. I si tenen unes condicions adequades i que ells estiguin de la millor manera per poder desenvolupar la seva tasca docent, això sempre es veu, o qui se'n veu beneficiat és l'infant, són els estudiants, els nostres nins, les nostres nines, les famílies, però qui hi guanya, evidentment, és el sistema educatiu, la qualitat educativa i, al final, el nostre futur.

Així que, donam suport a la proposició no de llei, amb les esmenes o sense, però sempre amb la voluntat que els docents

estiguin de la millor manera possible, per desenvolupar la seva tasca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Ara és el torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Joana Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta, bona tarda a tothom. La doctora Pilar Benejam Arguimbau, pedagoga, mestre, i sobretot mestre de mestres, en la seva lliçó magistral d'investidura com a doctora honoris causa per la Universitat Rovira i Virgili, va dir: "Un mestre o una mestra és una persona que educa ensenyant, per posar els alumnes en contacte amb el coneixement i al mateix temps, procurar que aprenguin a ser ciutadans d'una societat que voldríem realment democràtica". I afegia: "Pens que el bagatge que s'emporten els alumnes de totes les edats del seu pas pels centres docents és la petjada que els deixa la relació amb els seus mestres i amb els seus companys, la recerca il·lusionada de la veracitat, l'experiència d'un tracte exigent, però ple de respecte, l'experiència gratificant del treball ben fet, tant individual com compartit, i la vivència d'uns valors que, potser no sempre són els socialment més freqüentats, però sí els que són desitjables".

Crec que aquestes paraules defineixen molt bé la importància dels docents en construcció d'una societat més justa i solidària, així com la tasca dels docents en el creixement dels nostres infants i joves, que són el present i el futur de la nostra societat. La dedicació dels docents a l'ensenyament és d'una gran dignitat i d'una gran rellevància social, i d'aquí la importància d'aquest reconeixement explícit de suport a la funció docent, com un factor essencial de la qualitat de l'educació i de què el professorat rebi el tracte, la consideració i el respecte, d'acord amb aquesta importància social de la seva tasca.

Tots som conscients que vivim en una societat canviant, una societat en què l'individualisme substitueixi la col·lectivitat, en què la violència substitueixi el diàleg i en aquest marc la violència escolar augmenta i açò afecta el personal docent i també el personal no docent, l'alumnat i la bona convivència dels centres, pel que és important redactar aquest protocol d'actuació en agressions al personal docent i no docent dels centres educatius, que estableixi la llei.

És curiós que l'esmena del PP vagi en el sentit de treure el termini abans del curs 2023-2024, supòs que per no comprometre la Conselleria d'Educació en terminis, perquè deu creure que igual, o bé no tenen temps, o bé tal vegada no serà prioritària del tot. En canvi, sí que ho ha estat invertir temps en fer aquest pla de segregació lingüística dels alumnes, que no ho demanava la comunitat educativa per implantar-lo el 2024-2025 a Infantil i Primària i el 2025-2026 a Secundària, a part de dedicar-hi 60 milions d'euros cada any.

No creuen senyores i senyors del PP que tal vegada hauria estat més important invertir el temps a treballar en la redacció d'aquest protocol d'actuacions en les agressions al personal docent i no docent, abans que redactar el pla pilot de segregació de l'alumnat per la llengua? Per al PP, no hi ha cap dubte que ha estat més important segregar l'alumnat que no protegir el personal docent i no docent. Així i tot, independent de si s'accepta o no s'accepta l'esmena, donarem suport a aquest punt.

Des de MÉS per Menorca, sense cap dubte ho tenim clar, no volem que els nostres alumnes siguin segregats per motius de llengües, i volem que es redacti aquest protocol per protegir el personal docent i no docent dels centres educatius. I, sens dubte, volem agrair a tots i totes les docents, la feina que fan dia a dia en els diferents centres educatius de les nostres illes, per la seva dedicació, per la seva professionalitat i per ajudar a créixer les persones que són el present i que seran el futur de la nostra societat, així com també a tot el personal no docent.

Per tant, des de MÉS per Menorca, farem un vot favorable amb aquestes propostes, amb les esmenes o sense les esmenes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Ara procediríem a la suspensió de la sessió per un temps màxim de deu minuts. Entenc, Sra. Fernández, que no fa falta. Per tant, vostè té un temps de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, presidenta. Vull agrair a tots els grups el seu tarannà, el seu vot favorable i estar d'acord amb un tema tan important com és la convivència en els centres educatius i que aquí concretam en la part del personal docent i no docent dels centres.

Quant a les esmenes, començaré dient que acceptarem les dues esmenes, però sí que és veritat que, com he explicat abans, nosaltres havíem basat els terminis en l'acord marc. Sí que es fa feina, a més si recordam, com he dit abans, que el director general va comparèixer i va dir que l'havia posat en marxa, i, a més i citaré, va dir: "*Estamos finalizando la creación de un protocolo de agresiones, al igual que el que está siendo utilizado en sanidad, para gestionar y denunciar las distintas situaciones, a través del programa Mira. No es novedad, lo hemos copiado, la sanidad funciona bien, no hay que inventar lo que funciona, hay que reproducirlo, pues lo hemos copiado. Así como garantizar un asesoramiento psicológico y jurídico a nuestros docentes*".

Per tant, entenc que ha d'estar per finalitzar, que no sé si el copien o no, jo repetesc el que es va dir a la compareixença, el que és important és tenir aquest protocol el més aviat possible. Entenem que, a més, si avui aprovam aquesta PNL, encara que llevem el termini, les PNL en sis mesos podem demanar què passa amb aquest tema. Per tant,, seguim donant un termini, però jo crec que, ja que estam d'acord tots i totes, hem d'empènyer tot el que puguem perquè es pugui posar el més

aviat possible, durant el curs 2024-2025 i que no prioritzem altres temes, com ha dit la Sra. Gomila, que no són tan importants per a la comunitat educativa, com és el Pla de segregació, que sí que començarà el setembre.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Per tant, acabat el debat, passam a votar la proposició no de llei RGE núm. 1292/24. Els demanaria si volen votació separada? Votació conjunta, perfecte.

Per tant, passarem a la votació, tenim 10 segons per votar. Començam a votar.

Perfecte, queda aprovada la proposta per unanimitat.

2) Proposició no de llei RGE núm. 2690/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a consideració dels pares que han estat antics alumnes.

Per tant, a continuació passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 2690/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a consideració dels pares que han estat antics alumnes. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Maite Torrent, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bona tarda, senyores i senyors diputats. Escolaritzar un fill és un moment important per a la família, ja que comença una nova etapa, que afecta i implica també tota la família. L'etapa educativa forma part de la vida dels fills, com alumnes durant molts d'anys, moltes famílies perceben aquest moment com a un moment decisiu, amb un component d'intranquil·litat, ja que triar un centre, un projecte educatiu o un tipus de filosofia de vida i d'educació, són molt importants per a elles, i ho posen en valor per davant d'altres consideracions. No totes les famílies posen per davant aquest motiu, ja que poden tenir altres circumstàncies familiars, laborals, personals etc., que són per a elles més primordials o necessàries. Però s'ha de dir que sí, que n'hi ha moltes que així ho fan.

Si passam a la part emotiva, sentimental, familiar pròpiament, els pares solem aportar la nostra experiència vital, educativa, social als nostres fills, com explicar-los com vam viure una etapa que tots, d'una manera o altra, ens va marcar segur i moltes vegades per a bé. No és rar que molts de pares vulguin que els seus fills tinguin unes experiències similars, en uns espais que els són familiars i coneguts, ho veuen com una manera de compartir amb els fills uns mateixos records, vivències, que fan de nexa comú entre ells, en compartir els records d'un mateix centre educatiu, possibles mateixos professors, mateixos espais, fan que els pares i fills puguin tenir també aquestes coses en comú. Puc parlar per experiència pròpia i de moltes altres famílies que he conegut, que tenien clar que escolaritzar els seus fills a un centre o a un altre era d'una importància capital, un desig i una prioritat. Per tant, si

aconseguien escolaritzar els seus fills on volien, era una gran satisfacció, per contra, si no era així, era una decepció immensa.

És per açò que tenir un punt com a fill d'antic alumne, que no té per què excloure altres punts, que es tenen ja a l'hora de baremar, per puntuar un alumne, era per a les famílies una petita opció més, davant d'altres famílies que no tenien els mateixos desitjos sentimentals per accedir a un centre en concret. No es tracta de ser sectaris, o fer guetos, com de vegades hem sentit, es tracta simplement del fet que no ha de ser rar que famílies vulguin decidir, amb llibertat, el centre de preferència on passaran els fills la seva etapa educativa, que pot durar deu anys en el mateix centre, quasi res!

Per açò el Grup Parlamentari Popular presentam aquesta PNL, per posar en valor aquestes famílies, que són moltes, i el desig que els seus fills puguin accedir al mateix centre on els seus pares van estudiar, es van formar i van tenir tants bons records i vivències, i que volen que els seus fills també les visquin allà mateix, amb, clar està, les diferències normals dels canvis i l'adaptació que tots els centres i l'educació en general han sofert els darrers anys.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torrent. En torn de fixació de posicions, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Amanda Fernández, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, presidenta. El primer que vull destacar és que aquesta PNL va ser registrada dia 21 de febrer, en aquell moment la Conselleria d'Educació ja finalitzava la tramitació d'un nou decret d'escolarització, en el qual l'esborrany ja incloïa aquest punt d'antic alumne. De fet, dia 13 de febrer, una setmana abans, el Consell Escolar de les Illes Balears ja havia emès el seu informe, com a part de la tramitació que es necessita per tramitar el decret, informe en el qual constava l'oposició a aquest punt per part de la comunitat educativa i llegesc aquest punt de l'informe: "Es proposa de suprimir el punt 15.3, el criteri fill d'antic alumne del centre. Breu motivació, aquest punt contradiu el que estipula la LOMLOE com a principis generals que no han de regir el procés d'admissió de l'alumnat, que determinen que no es podrà discriminar cap alumne per raó de naixement, origen racial o ètnic, sexe, religió, opinió, discapacitat, edat, malaltia, orientació sexual, o identitat de gènere, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social. Ser fill d'antic alumne del centre, és una circumstància personal, social i arbitrària, que no justifiqui la discriminació positiva, que implica atorgar una major prioritat en el procés d'escolarització. Al mateix temps, implica una discriminació negativa a la resta de l'alumnat, per una circumstància personal, sense cap motiu justificat, generant desigualtats en l'accés a l'educació i contribuint a la segregació escolar".

La conselleria no va atendre aquesta petició de supressió dels punts del Consell Escolar i va enviar el decret en el

Consell Consultiu, a la vegada que vostès presentaven aquesta PNL. Si la conselleria ja ha dit que no atindrà la petició del Consell Escolar i, per tant, està inclosa dins l'esborrany aquest punt, no entenem què instam d'incloure què dins l'esborrany, si ja està inclòs. La veritat és que el Consell Consultiu emet el seu dictamen i la Conselleria atura la tramitació. De fet, avui mateix, la conselleria ha tornat a sotmetre a informació pública el projecte de decret per tornar-lo tramitar i afirma, i cit la resolució que han penjat avui: "En data 7 de març del 2024, el Consell Consultiu de les Illes Balears va emetre el seu dictamen 20/2024, en relació amb el projecte de decret, en el qual s'hi feien una sèrie de consideracions essencials i no essencials que s'han pres en consideració a l'hora d'elaborar un nou esborrany."

La veritat és que la tramitació va ser poc rigorosa i es botaren moltes passes de participació, i per aquest motiu l'han hagut de tornar iniciar. Però, bé, vostè, per una part, demana, i això és el que diu l'acord, que s'inclouguí esborrany, i ja hi és, i, per altra, que sigui per al curs vinent, però ja sabem que es per al curs vinent no serà, perquè han retirat el decret, i ara han de tornar començar la tramitació.

A part de tots aquests aspectes, més tècnics i de procediment, és important debatre el fons i, per suposat, nosaltres anam en la línia del Consell Escolar i de la comunitat educativa. A l'acord afirmen que aquest punt facilita la lliure elecció de centre i el projecte educatiu que les famílies volen. També en els seus primers paràgrafs, i com ha esmentat la diputada, expressen que moltes famílies volen que els seus fills acudeixin als centres on ells anaren pels records que en tenen, valoren el tarannà i la visió educativa de com ells recorden el centre. S'entén perfectament que si un té un bon record de la seva infantesa i del centre on va anar desitgi la mateixa felicitat per al seu fill o filla, però la realitat és una altra.

Qui d'aquí pot comparar la realitat que va viure ell quan anava a escola amb la del seu fill o filla? No només ha canviat la societat, les classes estan formades per grups molt més heterogenis, multiculturals i amb inclusió d'infants amb necessitats. La formació del professorat també ha canviat, les àrees de coneixement també i, per suposat, els projectes educatius i les metodologies del centre. Per tant, que és el que defensen? Puntuals infants, perquè el seu pare mare té un bon record de l'escola, encara que no tenguí res a veure amb l'escola que és actualment? Per a nosaltres no té cap sentit.

Ens haurien d'explicar per què en el cas de dues famílies que desitgin que els seu fill sigui escolaritzat a un determinat centre d'acord amb les seves conviccions, pel projecte educatiu d'aquell centre, per la metodologia, per què és de millor dret el fill d'antic alumne enfront del qual no ho ha estat? La qualitat d'antic alumne del centre és una qualitat personal del pare o de la mare, dels alumnes que aspiren a ser admesos, no una qualitat dels alumnes, quan la norma estableix circumstàncies familiars dels alumnes a tenir en compte de cara a la baremació, sempre ho fa amb circumstàncies que afecten la vida de l'alumne directament: pertànyer a una família nombrosa, amb risc social, totes elles situacions que essent patides afecten la vida de l'infant. Dependre del que hagi estat o ha fet un progenitor perquè un alumne pugui accedir a un centre educatiu és una discriminació per naixement i, per tant, vulnera la

prohibició recollida la Constitució, a la LOMLOE i a la Llei d'educació de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Ara és el torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, perquè VOX és a la Mesa, i té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Amb la proposició no de llei anterior, la Sra. Curto deia que seguim un camí semblant i conjunt respecte de lloar la tasca docent, però, malauradament, aquest no és ni semblant ni conjunt.

Afegint a les paraules de la Sra. Fernández, sobta aquesta proposició no de llei perquè instam o instarem el Govern de les Illes Balears a una cosa que ja està dat i beneït, al sac i ben lligat, tot i anar en contra de part de la comunitat educativa, en aquest cas el Consell Escolar. I si no s'ha posat en marxa a aquest procés d'escolarització és perquè fa uns mesos hi va haver uns errors de tramitació i per això no s'ha pogut dur a terme, però, vaja, si avui ja s'ha publicat la resolució només és perquè per unes qüestions d'errors que en aquest curs no hi haurà el punt d'antic alumne.

M'agradaria també fer un incís, i la Sra. Fernández també ho deia ara, en el tema que els pares tenen un bon record de l'escola que anaven. Sí, està molt bé, però és que per ventura posa que escolaritzaran els seus fills aproximadament 25 anys després que ells anassin a escola. Potser que, mínim, hagi canviat tres vegades la llei educativa, mínim; els mestres també hauran canviat; el projecte educatiu també possiblement hagi canviat; i esperem que l'experiència pugui ser igual de bona per a l'infant que també hi sigui, sigui qui sigui, perquè això voldrà dir que es fan les coses bé, però no tindrà res a veure amb l'experiència que va tenir el seu pare 25 anys després, si són 25 anys, poden ser 30 o 35.

Però, vaja, crec que aquesta, i ja anant no a la qüestió de si instam o no una cosa que ja està feta o no, sinó més al fons de la qüestió, que al capdavall un poc és..., un poc no, és seguir la tònica de segregar, primer de tot lingüísticament, i ara segregació escolar. Perquè aquest curs tendrem, perdonau, el curs que ve tendrem el punt per antic alumne, però és que a aquest curs ja passam a Palma, de vuit zones d'escolarització a tres, i l'objectiu del Govern és passar-ne una .

L'objectiu hauria de ser que la proximitat geogràfica fos l'element clau per a una bona integració en el barri de les persones o dels infants que viuen i van a escola al seu barri. I també, evidentment, evitar desplaçaments innecessaris, etc.

És clar, parlo d'una mesura classista, elitista, perquè al capdavall aquesta condició tanca portes a segons quins alumnes anar a segons quins centres, perquè hi ha una selecció encoberta i de qualque manera es ve a dir que els nostres han d'estudiar amb els nostres i volem que tots els de la mateixa classe social estiguin dins les nostres escoles. Evidentment,

això va en contra de la igualtat d'oportunitats, perquè segregat, tant sigui lingüísticament com escolarment, ens durà a atacar la cohesió social, la convivència i la diversitat. I el més greu és que la igualtat d'oportunitats entre els alumnes no hi serà.

Per això mateix, votarem en contra, evidentment, d'aquesta proposició no de llei. I seguirem intentant fer una denúncia de tot el que suposi una segregació escolar i lingüística dels nostres alumnes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Ara és el torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Joana Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta. Sra. Torrent, tenc molts dubtes que la valoració amb un punt pel fet que els pares i mares dels alumnes escolaritzats hagin estat antics alumnes d'aquest centre faciliti l'elecció del centre per al seu projecte educatiu, com vostè argumenta quan diu que els pares van anar a l'escola i els agradava aquell projecte educatiu. Primer, perquè segurament els pares i mares quan eren infants i van anar a aquell centre no tenien ni idea del que era el projecte educatiu, ni hi devien anar perquè creguessin que era el millor.

Segon, perquè el sistema educatiu dels pares i mares respecte dels seus fills i filles en molts casos no és el mateix perquè, com bé sap, a Espanya hi ha hagut vuit lleis educatives en aquests més de quaranta anys de democràcia. Per exemple, jo vaig estudiar EGB, BUP i COU i, en canvi, els meus fills van a estudiar EPO, ESO i batxillerat. I com entendre, els projectes educatius dels centres que els impartien no tenen absolutament res a veure, començant per les filosofies pròpies de les diferents lleis educatives i passant perquè, per exemple, les etapes d'escolarització han estat diferents. A EGB anàvem a una escola fins als 14 anys i ara només hi van fins als 12. Evidentment, entre molts altres aspectes.

No creu, Sra. Torrent, que recuperar el punt d'antic alumne només és per sentimentalisme i que no té res a veure açò amb el projecte educatiu del centre?

Com molt bé ha explicat la Sra. Fernández, el Consell Escolar s'hi va oposar per tots els motius que ja ha dit, per tant no els repetiré, i que fan sobretot incís en la igualtat de tots els alumnes i de totes les famílies per poder accedir al centre que es vol.

Vol dir, Sra. Torrent, que recuperar el punt d'antic alumne no és una mesura per beneficiar l'escola concertada en detriment de l'escola pública, perquè permetrà que els centres concertats puguin tancar les portes als alumnes que vulguin? I no dic açò jo només, ho diuen directors i ho diu la FAPA.

La Conselleria d'Educació i Universitats treballa actualment amb aquest decret d'escolarització del curs 2024-2026, que regirà aquest procés, i sembla que ja té intenció d'incorporar

aquest punt. Per tant, no sé si té gaire sentit aquesta proposta, perquè l'esborrany de decret que es vol tornar fer, evidentment, ja hi és. I esper o supòs que encara presentaran o parlaran amb els sindicats, amb les associacions de famílies, amb el director, perquè s'hi puguin presentar esmenes.

La meua pregunta és, què farà el conseller d'Educació si els sindicats, famílies i directors demanen de no incloure aquest punt de valoració? I si ho demana el Consell Escolar, els escoltaran o cercaran el mateix consens que amb el Pla de segregació de llengua del nostre alumnat en què la comunitat educativa els han dit que no i vostès igualment han fet que sí?

Des de MÉS per Menorca farem un vot contrari a aquesta proposta, perquè no afavoreix el procés d'escolarització a l'escola pública ni permet la igualtat d'oportunitats de tots els nostres infants. I esperam que aquesta vegada sí, la Conselleria d'Educació i el PP tinguin una vertadera actitud d'escolta amb la comunitat educativa i amb el Consell Escolar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gomila. Té la paraula per contradiccions el grup que ho ha proposat, la Sra. Maite Torrent, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, una PNL similar ja la vàrem presentar el 2019, ho dic perquè la nostra filosofia és que creiem en açò, perquè, si no, no l'haguéssim presentada. Vull dir que no ha estat una ocurrència meua, i vaig pensar, la vaig presentar dia 21 de febrer i, bé, i el 2019 ja va presentar el meu grup, el Grup Parlamentari Popular, i evidentment va ser rebutjada.

S'ha de dir que no és l'escola concertada ni el Partit Popular que demanen açò justament, és que també hi ha directors d'escoles, d'instituts fins i tot que demanen que es pugui posar, que es pugui fer..., -no, no, ja ho ha dit la conselleria açò-, ho ha dit la conselleria, que els directors d'instituts fins i tot els han fet arribar que ho veuen amb bons ulls. Ho dic com apunt, perquè vaig trobar que era prou interessant.

La Sra. Fernández, em deia que el punt aquest no afecta l'alumne. És que el punt de renda dels pares tampoc no afecta, bé, ho dic perquè, bé, de renda, però (...) segons on fan feina els pares, però vull dir que també és un punt, per baremar perdem molts de punts, diversos punts que pots afegir o llevar i que tenen un punt..., però bono.

I s'ha de dir que el punt per ser fill d'exalumne del centre es va llevar al Decret d'escolarització que va entrar en vigor el curs 2020-2021. I dit per l'anterior conseller, el Sr. March, amb l'únic criteri que ho considerava oportú, paraules del Sr. March, va dir: "ho consideràvem oportú".

Pensam nosaltres, consideram que és oportú aquest punt, perquè permet facilitar a les famílies que han estudiat a un

centre en concret, que coneixen el seu projecte o els interessa anar allà perquè diuen: volíem que els nostres fills anassin allà ja per experiència pròpia, per conèixer l'entorn, perquè coneixen fins i tot els professors, perquè si és ver que a molts de centres no hi ha els mateixos professors, però jo li puc assegurar que hi ha molts de centres que hi ha els mateixos professors quasi bé que varen tenir un fill, un altre i un altre i ja fa molts d'anys que tenen la mateixa plantilla. Per tant, és molt probable que tinguin uns professors, els mateixos professors o similars.

Açò facilitaria, de totes formes, el seu dret d'elecció del projecte formatiu que consideren millor per als seus fills, i és que no es tracta només que les famílies puguin triar el centre educatiu on volen que els seus fills estudiïn perquè es prop de ca seva o de la feina, que són molt necessaris, sinó també pel seu projecte educatiu o filosofia o pedagogia de centre.

Quan l'anterior govern va llevar aquest punt de baremació moltes famílies varen sentir vulnerat i limitat el seu dret per a la lliure elecció de centres, i no tan sols les escoles concertades, també les públiques.

Per tant, consideram necessari que es torni a posar aquest punt de baremació. De fet, ja li dic, no ho pensam nosaltres, i són moltes famílies, sinó que també hi ha un bon nombre de directores que així ho varen fer arribar a la conselleria.

El punt d'antic alumne no exclou la possibilitat de poder aconseguir punts per altres motius, perquè són totalment compatibles. Com ja he dit abans, punts que puguin afectar tant l'alumne com la situació familiar, com, per exemple, per a germans, proximitat del domicili, feina, renda, diferents punts.

Per altra banda, quan una família decideix inscriure el seu primer fill a un centre determinat per motius diversos, no pot comptar amb el punt per germans. Llavors, les famílies poden no tenir l'oportunitat que el seu primer fill accedeixi al centre que voldrien, coneixien i desitjaven, i açò ja suposa que la resta de fills tampoc no hi aniran, evidentment.

Per aquests motius exposats, creiem necessari que es torni a posar aquest punt que no crea cap motiu de queixa, ni de segregació, ni de gueto, ni de res, ni causava problemes ni rebuig i que a dia d'avui ja es reclamat, i ho torn repetir, per directores i famílies per poder tenir un petit avantatge davant un centre de projecte de preferència que ja coneixien.

Per a tots nosaltres crec que també, crec que també jo mateixa, puc dir que jo he volgut que els meus fills anassin a un centre específic perquè son pare hi va anar, i vaig pensar, bé, per a nosaltres era un desig, però és que vaig trobar moltes famílies que pensaven el mateix, i vaig pensar: bé, crec que va ser una llàstima que es llevàs amb l'altre decret, i ara passam a altres temps. Molt a favor que així es pugui dur a terme.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torrent. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 2690/24. Començam la votació. Votam.

En conseqüència, queda aprovada per 7 vots a favor i 6 en contra.

Queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 2690/24, relativa a consideració del pares que han estat antics alumnes.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
